

افزایش ایمنی و اطمینان‌پذیری پمپ‌های سانتریفیوژ

نوشته‌ی: James "Jim" Netzel

برگردان: مهندس افراسیاب بهمنش

PUMPS & SYSTEMS

منبع:

بسیاری از سیالاتی که پمپ‌های سانتریفیوژ آن‌ها را جابه‌جا می‌کنند، سیالاتی خطرناک یا سمی هستند. بنابراین برای دست‌یابی به کارکردی ایمن و اتکاپذیر در این پمپ‌ها، باید به تمام جزیبات کاملاً توجه کیم. ایمنی و اطمینان‌پذیری، همچنین کلید اصلی دست‌یابی به حداکثر زمان سرویس یا «زمان میانگین بین خرابی (MTBF)» می‌باشد. نولیدکنندگان پمپ و قطعاتی مانند یاتاقان‌ها و کاسه نمدها، سرمایه‌گذاری قابل توجهی در زمینه تحقیقات برای بهبود عملکرد و اطمینان‌پذیری محصولات خود انجام داده‌اند. تلاش‌های انجام شده در این زمینه، باعث بروز پیشرفت‌های قابل توجهی در مورد عمر تجهیزات شده است. این تجهیزات نه تنها توانسته‌اند استانداردهای صنعتی را برآورده سازند، بلکه در بعضی موارد از آن هم فراتر رفته‌اند. این موفقیت به دلیل گسترش دانش بنیادینی به نام «دانش فرسایش شناسی و مهندسی اطمینان‌پذیری» به دست آمده است.

افزایش عمر دستگاه

ایمنی و اطمینان‌پذیری، کلید اصلی دست‌یابی به حداکثر زمان سرویس یا «زمان میانگین بین خرابی (MTBF)» می‌باشد

افزایش عمر تجهیزات با درک صحیح از تعریف بنیادین اطمینان‌پذیری مکانیکی شروع می‌شود. تعریف اطمینان‌پذیری مکانیکی از این قرار است: «امکان این که یک قطعه، ابزار یا سیستم بتواند وظیفه‌ی مورد نظر را بدون خرابی و اشکال، برای مدت زمانی معین و هنگامی که به درستی در یک محیط مشخص در حال کار است، به انجام برساند». این تعریف، باید به عنوان راهنمایی جهت بهبود اطمینان‌پذیری و عمر کارکرد تجهیزات مورد استفاده قرار گیرد. عمر مطلوب تجهیزات، نیازمند داشتن درک صحیح از تأثیرات شرایط استفاده بر روی بخش‌های مختلف دستگاه می‌باشد. این مساله همچنین داشتن آگاهی کافی از مواردی که در زمان تنظیم مشخصات دستگاه مشخص نمی‌شوند را نیز شامل

بتوانند حداکثر MTBF را ارایه دهنند این مقدار در بسیاری از پالایشگاههای بزرگ، دائم در حال افزایش است و این امر از طریق بهبود روش‌های اجرایی طراحی و نگهداری تجهیزات حاصل می‌شود. در صنایع خودرو، عمر سرویس واتر پمپ خودرو در حدود ۵۰۰ هزار کیلومتر برای خودروهای سواری و ۸۰۰ هزار کیلومتر برای خودروهای سنگین در نظر گرفته می‌شود. چالشی که در اینجا مطرح است ارایه کارآبی مناسب برای سیستم خنک کننده با استفاده از سیالات خنک کننده جدید است که به نام «فن آوری اسیدهای آلی هیبریدی (HOAT)» شناخته می‌شود.

شناسایی اشکالات موجود در قطعات

یک برنامه اطمینان‌بازیری قوی برای حفظ ایمنی بالا و افزایش پیوسته‌ی MTBF در تاسیسات، باید بتواند انواع مختلف خرابی‌ها در

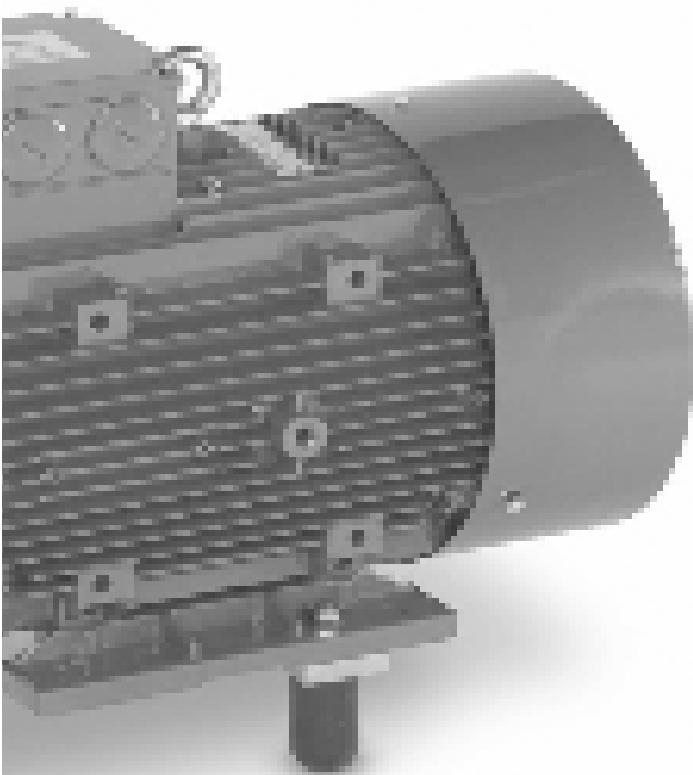
محدوده مشخصات تعیین شده توسط سازنده در حال کار است.

● نمونه‌بازاری و آزمایش روغن برای اطمینان از کارکرد قطعاتی مانند یاتاقان‌ها در شرایط مناسب.

نوع صنعتی که یک دستگاه در آن مورد استفاده قرار می‌گیرد، بر روی عمر سرویس‌دهی دستگاه موثر است. برای مثال در صنایعی مانند زست فن آوری (بیوتکنولوژی)، کاربردهای خاصی وجود دارند که نیازمند عملکرد اتکاپذیر و ایمن دستگاه برای ۹۰ دقیقه می‌باشند. به دلیل ماهیت حساس این نوع کاربردها، دستگاه مربوطه تنها برای یک بار مورد استفاده قرار می‌گیرد. از سویی دیگر، تاسیساتی مانند پالایشگاه دارای نیازمندی‌های کاملاً متفاوتی است. هر پمپ که در چنین تاسیساتی خریداری می‌شود، بر اساس طول عمر ۲۰ ساله است. اجزای داخلی پمپ باید

می‌گردد. در این مورد، پمپ سانتریفیوژ همان دستگاه مورد نظر ماست که در سیستم مانند یک تاسیسات فرآیندی مورد استفاده قرار خواهد گرفت. عدم توانایی هر بخش از دستگاه برای اجرای وظیفه‌ی مربوطه، می‌تواند تا خرابی مربوط به یک قطعه در ابزار یا سیستم مکانیکی رديابی شود. به عنوان مثال، اگر پمپ آب (واتر پمپ) یک خودرو خراب شود، خودرو نمی‌تواند وظیفه‌ای که از آن انتظار می‌رود را انجام دهد. بنابراین عمر دستگاه به شرایط سرویس مربوط به هریک از قطعات دستگاه و همچنین اقدامات مربوط به نگهداری آن در طول کارکرد دستگاه، بستگی دارد. در مورد یک تاسیسات بزرگ، اقدامات اصلی برای نگهداری سیستم جهت افزایش عمر تجهیزات شامل موارد زیر می‌شود:

● انجام اندازه‌گیری‌هایی در مورد میزان لرزش دستگاه برای اطمینان از این که پمپ در

انتقال فیلم Film Transfer

تخریب کامل یک سمت کاسه نمد است که توسط انتقال ماده از یک سمت کاسه نمد به سمت دیگر آن رخ می‌دهد. انتقال فیلم را عنوان انتقال کربن نیز می‌شناسند.

فرسودگی سایشی Abrasive Wear

این نوع فرسودگی، معمولاً عامل محدود کننده عمر کاسه نمدها، یاتاقان‌ها، پروانه و محفظه پمپ می‌باشد. مشکلات مربوط به فرسودگی سایشی در مورد کاسه نمدها می‌تواند از موارد زیر ناشی شود:

ساینده‌های داخلی در محفظه کاسه نمد

- (۱) ساینده‌های معلق در سیالی که عایق‌بندی برای آن صورت می‌گیرد.
- (۲) ساینده‌های محلول در سیالی که عایق‌بندی برای آن صورت می‌گیرد.

ساینده‌های خارجی

- (۱) ساینده‌های دارای منشا محیطی مانند ماسه و ذرات غبار ذرات مربوط به فرایش سایشی که به سطوح آب‌بندی نفوذ می‌شوند، باعث سرعت بخشیدن به فرسودگی و ایجاد نشتی می‌گردند. ذرات فرایشی که به صورت معلق در سیال پمپ شونده وجود دارند می‌توانند بخشی از سیال پمپ شونده، محصولات خودگی در سیستم، پلیسه‌های ناشی از ماشین کاری، ماسه و یا دیگر مواد ساینده باشند. ساینده‌های معلق در سیال آب‌بندی شده باید از سیال حذف شوند. در یک تاسیسات فرآیندی،

فرسودگی چسبندگی Adhesive Wear

این نوع فرسودگی، عامل عمده در قطعاتی مانند کاسه نمد و یاتاقان به شمار می‌آید. حتا زمانی که فیلم سیال روان‌کننده به شکلی مناسب در بین سطوحی که با هم تماس دارند جریان داشته باشد، فرسودگی می‌تواند در زمان شروع به کار، خاموشی و یا تغییر در شرایط کارکرد دستگاه رخ دهد. در مورد کاسه نمد، یک طرف آن از جنس کربن بوده و سمت جفت شونده آن نیز از جنس سخت‌تری مانند کاربید سیلیکون یا کاربید تنگستن ساخته شده است. سمت کربنی این قطعه، بیشتر فرسوده شده و سمت سخت آن، کمتر دچار فرسودگی می‌شود.

بارهایی که مطابق طراحی درجهت اصلی به این قطعه تحمیل می‌شوند، آنقدر پایین هستند که فرسودگی چسبندگی جزئی رخ می‌دهد. این امر در طراحی کاسه نمدها برای اجتناب از تبخیر یا کربونیزه شدن سیالی که عایق‌بندی در مورد آن صورت می‌گیرد، لازم است. اگر تبخیر یا کربونیزه شدن رخ دهد، کاهش قابل توجهی در عمر کاسه نمد حاصل خواهد شد. در مورد یاتاقان‌ها، سطوح تماس دور از آلیاژ فولاد ساخته شده و دارای سختی 60 Rockwell C هستند. این قطعات معمولاً توسط روغن روانکاری می‌شوند که باعث ایجاد یک فیلم روان‌کننده بر روی سطوح تماس می‌گردد. در اینجا، کاربر دارای کنترل لازم برای ایجاد محیطی عالی برای کارکرد یاتاقان می‌باشد. برای افزایش عمر یاتاقان و حذف فرسودگی، باید رطوبت را از یاتاقان دور نگه داریم.

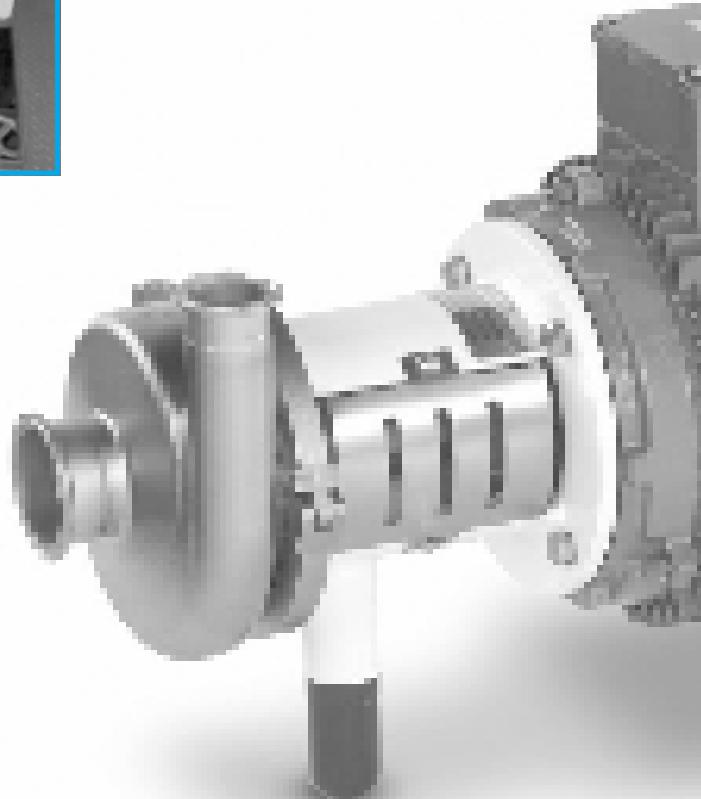
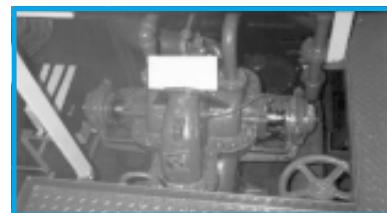
قطعات را شناسایی کرده و روش‌های اصلاحی مناسب را پیاده‌سازی نماید. انواع خرابی‌هایی که می‌توانند رخ دهند از قرار زیرند:

- خرابی‌های بسیار زودرس: خرابی‌هایی هستند که در کمتر از یک سال رخ می‌دهند و حود می‌آیند.
- خرابی‌های زودرس با اتفاقی: خرابی‌هایی هستند که قبل از مرحله فرسودگی دستگاه به مطابق انتظار، عمل نماید.

افزایش قابل توجه در MTBF می‌تواند با ارتباط تنگانگ با تامین کننده دستگاه به منظور پایش مداوم دستگاه و شناسایی علت خرابی‌ها حاصل شود. حذف علت خرابی‌های بسیار زودرس و خرابی‌های اتفاقی، باعث کاهش قابل توجه هزینه‌های نگهداری خواهد شد. دلیل عمر کوتاه قطعات ممکن است کاملاً روش بوده و بستگی به عواملی مانند وجود لرزش در سیستم و یا «خشک کارکردن» پمپ باشند. اما شناسایی خرابی تجهیزات پمپ که به دلیل فرسودگی قطعات به وجود می‌آیند، می‌تواند مشکل باشد.

علل فرسودگی

فرسودگی در همه‌ی موارد یکسان نیست. فرسودگی به شکل‌های بسیار متفاوتی نمایان شده و مستلزم اقدامات اصلاحی مختلفی است. به همین دلیل، دانستن انواع مختلف فرسودگی از اهمیت بالایی برخوردار است.

کنترل سایندها و سرعت جریان در محفظه‌ی آب‌بندی، می‌تواند به حل این مشکل کمک نماید.

سخن آخر

ایمنی و اطمینان‌پذیری دستگاه‌ها به همراه یکدیگر معنا پیدا می‌کنند. این دو، اهدافی هستند که همه‌ی ما در فرآیندها به دنبال آن هستیم اما این اهداف به سادگی قابل دست‌یابی نیستند. ارتقای ایمنی و اطمینان‌پذیری پمپ‌های سانتریفیوژ - که محرك اصلی فرآیندها به شمار می‌آیند - به مشخصات، کارکرد و نگهداری مناسب این تجهیزات بستگی دار. همچنین باید زمانی را برای بررسی دقیق قطعات، جهت شناسایی علت خرابی‌های سیستم اختصاص دهیم. دانستن این که باید به دنبال چه چیزی بگردیم، باعث شناسایی آسان‌تر و درست‌تر مشکلات و پیاده‌سازی اقدامات اصلاحی خواهد شد. بدین ترتیب، اطمینان‌پذیری سیستم بیشتر شده و عمر سروپس آن نیز افزایش خواهد یافت.

References

1. Netzel, J. P. and Sabine, E. P., "Towards Reduced Pump Operating Costs, Part 3- Minimizing the Effects of ear W and Optimizing Pump Proceedings of the Efficiency," 19th International Pump Users Symposium, Turbo Machinery Laboratory, Texas A&M College Station, TX, University, Pgs.145- 156, 2002.
2. etzel, N J. P. "Improving Engine Coolant System with the Science Performance of Sealing Technology," Society of Automotive Engineers, Annual Meeting, Detroit, Michigan, March 2003.

فعالیت شیمیایی و فرآیند خوردگی کمک خواهد کرد.

فرسودگی خستگی

این نوع فرسودگی شامل ایجاد حفره و تاول بر روی مواد می‌گردد، به عنوان یک گروه فرض می‌شود و بستگی به عوامل مختلفی دارد. مکانیسم این پدیده معمولاً به این صورت است که تاول‌هایی بر روی سطوح کربنی ایجاد شده و با بلندشدن بخشی از سطح، حفره ایجاد می‌شود. تاول‌ها همچنین در کاربردهایی که سیالاتی با گرانولوی بالا در آن‌ها به کار می‌رود، یافت می‌شوند. استفاده از مواد سخت‌تر برای کاسه نمدها که دارای ضربه اصطکاک کمتری باشند، می‌تواند به حل این مشکل کمک کند.

فرسودگی ضربه‌ای

این نوع فرسودگی هنگامی رخ می‌دهد که قطعاتی مانند کاسه نمدها، در معرض ناپایداری یا لرزش بیش از حد قرار گیرند. حرکات لرزشی یک قطعه در مقابل قطعه‌ای دیگر، تأثیری بسیار محکب داشته و باعث از بین رفتن قطعات می‌شود. این مشکل ممکن است در اثر تیغیر مایع در سطح آب‌بندی یا عدم هم‌ترازی مکانیکی دستگاه به وجود آید.

فرسایش

فرسایش قطعاتی مانند سطح آب‌بندی، در اثر وجود مواد ساینده در جریان سیال ایجاد می‌شود. سرعت بالای جریان در محفظه‌ی آب‌بندی نیز می‌تواند عامل بروز فرسایش باشد.

این امر ممکن است به معنای تزریق مایع تمیز و یا استفاده از یک جداگتنده ذرات باشد. در صنعت خودرو، سایندهایی که در سیستم خنک کننده‌ی خودرو یافت می‌شوند حدود ۴۰ درصد شکایات مطرح شده در مورد این سیستم‌ها را تشکیل می‌دهند. این مشکل را می‌توان با تمیز کردن مسیرهای آب موجود در موتور، قبل از سوار کردن آن بر روی خودرو، کاهش داد.

Filming

لایه‌زایی که به نام تشکیل رسوب نیز شناخته می‌شود، حالتی است که در آن یک لایه بر روی سطح آب‌بندی یکی از سطوح کاسه نمد ایجاد شده و باعث جدا شدن سطوح آب‌بندی و در نتیجه ایجاد نشتی می‌گردد. لایه‌زایی، مشکلی است که در مورد انواع خاصی از افزودنی‌های سیستم خنک کننده‌ی موتور و یا انواع دیگر سیستمهای خنک کننده، رخ می‌دهد.

فرسودگی خوردگی

این نوع فرسودگی عموماً در محیط‌های صنعتی یافت می‌شود که بخش‌هایی مانند کاسه نمدها در معرض انواع مختلف سیالات فرآیندی که مواد شیمیایی فعال هستند، قرار می‌گیرند. دمای بالایی که در اثر تماش سطوح آب‌بندی با یکدیگر به وجود می‌آید، باعث افزایش فعالیت شیمیایی و در نتیجه فرسودگی قطعه خواهد شد. این نوع فرسودگی می‌تواند با انتخاب مواد مقاوم در برابر مواد شیمیایی برای فرآیند مورد نظر، حذف شده و یا به حداقل رسانده شود. به علاوه، خنک کردن مناسب سطوح آب‌بندی نیز به کاهش